

Repertoiret...

Denne rubrik omfatter film af interesse for „Kosmorama“s læsere, i dette nummer premierer i tiden 16.9.–15.11. 1963 (redaktionens slutning).

LE AMICHE (Veninderne), Italien 1955. Anmeldt i dette nr.

L'AMOUR A VINGT ANS (De unge elskende), Frankrig-Japan-Tyskland-Italien-Polen 1962. *Truffaut* er den sikre vinder med sin fortsættelse af „Ung flugt“ i denne novelleantologi, hvis næstbedste afsnit er *Wajdas* noget splittede generationsskitse, mens *Marcel Ophüls'* er deprimerende konventionel og *Shintaro Ishiharas* uinteressant skruet. *Renzo Rossellinis* er faldet helt ud i Danmark.

LES DIMANCHES DE VILLE D'AVRAY (Søndage med Cybèle), Frankrig 1962. Søgt-lyrisk billedbog om ualmindeligt kærlighedsforhold mellem barnlig voksen og voksent barn. Overfølsomt iscenesat af *Serge Bourguignon* og med en pænt underspillende *Hardy Krüger*. Et kuriosum uden værdi.

DONOVAN'S REEF (Her kommer Donovan), U.S.A. 1963. Anmeldt i dette nr.

HVAD MED OS?, Danmark 1963. Anmeldt i dette nr.

IRMA LA DOUCE (Irma la Douce), U.S.A. 1963. *Wilders* luder- og rendestenskomedie når ikke op på siden af hans seneste kyniske komedier, og ironien holder ikke til den lykkelige slutning, men den fattes ikke frække pointer, og *Jack Lemmon* leverer endnu engang en formidabel præstation, nydeligt støttet af *Shirley MacLaine*.

I SEQUESTERATATI DI ALTONA (Fangerne i Altona), Italien-Frankrig 1962. I *Zavattini-Abby Manns* manuskript og *de Sicas* fashionabelt upersonlige instruktion fortøner kvalitetene i *Sartres* skuespil sig systematisk. Tilbage er et internationalt misfoster af et melodrama, spillet uengageret og fedt understrgende.

IT'S ONLY MONEY (Jerry som universalarving), U.S.A. 1962. *Jerry Lewis* i deprimerende mekanisk farce af *Frank Tashlin*. Tegneserieteknikken trættende og kun sporadisk morsom, og *Lewis* selv hænger fast i det stereotyp.

LAWRENCE OF ARABIA (Lawrence af Arabien), England 1962. *David Leans* beretning om legenden Lawrence indeholder meget raffinerede passager, hvor lærredet udnyttes intelligent, og *Peter O'Toole* er spændende i den vanskelige hovedrolle.

THE MAN FROM THE DINER'S CLUB (Køb på klods), U.S.A. 1963. *Tashlins* satiriske farcedynamik og *Danny Kayes* elskværdige charme indgår ikke nogen helt lykkelig forening, og filmen svinger mellem at være Tashlinsk og Kaye'sk. Bedst er kampen mod elektronuhret og det elegante farceafsnit i motionsinstituttet samt *Telly Savales'* nærtagende og hypokondre gangster. Man savner farven.

OTTO E MEZZO (8½), Italien 1962–63. Anmeldt i dette nr.

THE SAVAGE EYE (Øjet), U.S.A. 1959. Filosofisk allegori over den amerikanske west-coast civilisation. Candid-camera reportage af interesse; poetisk overbygning, der munder ud i, at livet trods alt også er for de knækkede, skurrer følt. *Ben Maddow*, *Sidney Meyers* og *Joseph Strick* har produceret og iscenesat uafhængigt, modigt og sammenhængende.

TO KILL A MOCKINGBIRD (Dræb ikke en sangfugl), U.S.A. 1962. *Robert Mulligans* beretning om raceproblemer i sydstatene er tung og kedelig i det debatterende, ikke mindst på grund af *Gregory Pecks* sædvanlige nonchalance, men den ledsagende historie om et par børns eventyrladte verden er fyldt med smukke og fascinerende enkeltheder.

TOYS IN THE ATTIC (Skjult begær), U.S.A. 1963. *Lillian Hellmans* psykologiske melodrama i den gamle stil om diverse bindinger i Sydstatene forekommer ikke meget vedkommende i *George Roy Hills* solide og lidet ophidsende instruktion, der understreger det *spillede*.

TWO FOR THE SEESAW (To på vippen), U.S.A. 1962. *Robert Wises* filmatisering af *William Gibsons* skuespil er blevet en rig og poetisk beretning om to menneskers forsøg på kontakt og frigørelse fra det fortidige. Beskrivelsen af det nervøse og det sårede er meget bevægende, ikke mindst takket være *Shirley MacLaine*, og *New Yorker*-atmosfæren er ægte og nærværende.

TWO WEEKS IN ANOTHER TOWN (To uger i Rom), U.S.A. 1962. *Vincente Minnelli* er selv utilfreds med dette ekstravagante værk om Hollywood i Rom; ene af alle hans film er det blevet komplet omredigeret af andre. Resultatet er heller ikke harmonisk, men der er mange fantastiske scener, hvor filmverdenen udstilles i en blændende og forfinet detaljrigdom.

THE UGLY AMERICAN (Den „grimme“ amerikaner), U.S.A. 1962. *George Englund's* filmatisering af *Lederer* og *Burdicks* roman er ofte groft sensationalistisk, men dens kritik af fejl og misforståelser i amerikansk udenrigspolitik og diplomati er fræk og præcis. *Marlon Brando* bærer hovedrollen og filmen med megen sej arrogance.